ANUL VIII.—No. 2253 — EDIŢIA A TREIA — MERCURI 12 IULIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
ŞI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN *Bucureşti* LA CASA ADMINISTRAŢIEĬ
DIN *Judeţe* ŞI *Streinătate* PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN ÎN ŢARĂ 30 LEĬ; ÎN STREINĂTATE 50 LEĬ
ŞASE LUNĬ .. 15 » » » 25 »
TREĬ LUNĬ .. 8 » » » 13 »

Un numer în streinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuib strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN *Bucureşti* ŞI *judeţe* SE PRIMESC *numai la Administraţie*
DIN *Streinătate*, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE ŞI *la toate oficiele de publicitate*
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA
kioşcul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 20 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

STARE DE ASEDIU IN SOFIA

De-ale noastre

Guvernul conservator nu trebue să se plîngă de noroc. Botezat cu sînge ţărănesc, crescut numaĭ cu împilărĭ, cu înăbuşirĭ de răscoale, cu călcări de constituţie şi cu alte evenimente de soiul ăsta, trecut prin purgatorul crizeĭ economice, sfîşiat de lupte intestine, şi îmbătrînit înainte de vreme, acest nostim guvern al unuĭ partid compus din fărămiturile altora, din transfugiĭ setoşĭ de parvenire, din ambiţioşĭ şi din ramoliţĭ, era cît pe ce să dea ortul popeĭ în modul ce maĭ ruşinos posibil.

Incepuse o erupţie de hoţii, de pungăşiĭ ordinare cum nu se maĭ pomenise de mult; mersese vestea pînă prin ocne de credea Zdrelea că scăpase Mărunţelu şi pusese mîna pe putere.

Azĭ la Buzăŭ, mîinĭ la Piteşti, în altă zi Galaţiĭ, Brăila, Iaşiĭ, Craiova şi altele în aşteptare, hoţiile ilustraŭ toate oraşele ţăreĭ şi penitenciarele eraŭ cît pe ce să se transforme în locaşurĭ de vilegiatură pentru o sumedenie de oamenĭ *marcanţĭ* aĭ partiduluĭ de la cîrmă.

Situaţia era gravă. Lumea era foarte îngrijată de cele ce se descoperiaŭ şi ziarele de opoziţie, acum pe vară cînd e *sezon mort*, începuseră să se urce la tirajurĭ fantastice. Cînd lumea se interesează de ce face guvernul, e foarte prost pentru guvern. Ca păsările de pradă, ca plantele veninoase şi parazite, guvernanţiĭ noştri nu prosperă de cît în noapte neagră, în misterul dosurilor nevăzute de ochĭ şi nestrăbătute de lumină.

La primele raze luminoase aruncate de presă în cavernele în care se adăpostesc şi *lucrează* stîlpiĭ partiduluĭ conservator, guvernul a simţit junghiurile morţeĭ, începutul sfîrşituluĭ.

Dar cum spuneam la început, guvernul nostru nu trebue să se plîngă de noroc. Tocmaĭ cînd îl înghesuisem la strîmtoare şi îĭ cărăbăneam cu toţiĭ de nu le maĭ putea duce, iată că, par'că anume ar fi fost comandate, o serie de evenimente grave aŭ început să se petreacă la veciniĭ noştri de peste Dunăre, atrăgînd privirile tuturor într'acolo şi făcîndu'ĭ pe toţi să uite gravele evenimente din năuntrul ţăreĭ.

Moartea luĭ Stambulof, revoltele din Macedonia, primirea delegaţieĭ bulgăreştĭ de către Ţar, aŭ uşurat poziţia guvernuluĭ şi situaţia celor de la Galaţĭ

Mîinĭ să se înăspriască încă puţin situaţia în peninsula balcanică, şi să vedeţĭ ziarele guvernamentale cum aŭ să scrie grav: „In faţa primejdieĭ din afară trebuie să uităm toate care ne divid. Să ne amintim că sîntem fiiĭ aceleiaşĭ ţărĭ, uniţĭ într'un singur mănunchiŭ cînd e vorba de... etc."

Natural că asemenea articole pot să arunce oare-care spaimă în inimele maĭ fricoase şi maĭ naive. In fond însă primejdia va fi cu mult maĭ mică de cît se va spune, de oare-ce Europa nu'ĭ nebună să se încaere aşa tam-ni-sam pentru cheful bulgarilor. Dar guvernul îşĭ va fi făcut afacerile, acum în ajunul alegerilor, şi ceĭ păcăliţĭ vom fi noĭ.

Chiar dacă am admite că situaţia din afară ar fi foarte gravă, cu atît maĭ mult vom fi îndreptăţiţĭ să ne deschidem ochiĭ în patru asupra situaţieĭ dinăuntru şi să vedem cuĭ încredinţăm paza ţăreĭ pe vremurĭ aşa de grele.

Cu oamenĭ carĭ ne-aŭ dat din sînul lor atîţia oaspeţĭ de-aĭ penitenciarelor, o s'o ducem răŭ de tot în vremurĭ de grele cumpenĭ pentru soarta ţăreĭ.

De aceea să nu perdem din vedere cele ce se fac la noĭ. După cît pare guvernul tace şi face, profită de diversiunea creată prin evenimentele din afară, pentru a-şi întări cît maĭ mult poziţia.

Consiliile de miniştri aŭ început deja să se ocupe de schimbarea prefecţilor, să se certe pentru împărţeala locurilor de mamelucĭ.

Ar fi o ruşine şi o primejdie ca să maĭ dăm acestor oamenĭ *carte blanche* încă pe patru anĭ. Concubinajul în care aŭ trăit conservatoriĭ cu constituţia nu maĭ poate dura.

De altmintrelea, singurul argument serios cu care guvernul maĭ momia pe ceĭ treĭ miĭ de alegătorĭ din colegiul întîiŭ, singuriĭ şi adevăraţiĭ suveranĭ aĭ ţăreĭ, argumentul că situaţia financiară a ţăreĭ e înfloritoare, s'a dat şi el de gol ca o minciună.

Bugetul se închee cu deficite însemnate, aşa cum am prevăzut'o noĭ de mult.

In cît oamenĭ cinstiţĭ nu's, iubitorĭ de legalitate nu, gospodarĭ bunĭ nu,— atuncĭ pentru ce i-am maĭ ţine pe spinarea noastră pe aceştĭ oamenĭ? Ca să se tragă uniĭ pe alţiĭ pe sfoară în consiliile de miniştri şi pe urmă să ne tragă pe sfoară pe noĭ pe toţĭ?

Căcĭ cu alt-ceva văd că nu se maĭ ocupă consiliul de miniştri: — schimbă prefecţĭ şi prepară culcuş moale în parlamente pentru aĭ săĭ.

I. Theodorescu

Din Macedonia

Ştirile ce ne vin din Macedonia sînt din ceas în ceas maĭ grave și prevestesc o reeditare a conflictelor orientale.

Bulgariĭ lucrează evident sub inspiraţiunea Rusieĭ, mîna Colosuluĭ de la Nord se vede și se simte, agenţiĭ Colosuluĭ lucrează, agită, răscoală, azvîrlă iarășĭ focul în conglomeratul de populaţiĭ supuse imperiuluĭ turcesc.

Ultimile noutăţĭ ne arată că un noŭ factor de dezordine va intra în linie. Cu toate asigurările date de către ministrul preşedinte al Grecieĭ, se vede că comitetele șoviniste și revoluţionare nu rămîn neactive, ele înrolează voluntarĭ, înarmează luptătorĭ și, în curînd, focul va fi aprins și din acea parte.

In curînd Romînia va rămîne singurul Stat în Orient adversar al Rusieĭ și partizan al întreiteĭ alianţe. Grecia și Bulgaria aŭ guverne rusofile, Muntenegrul e devotat imperiuluĭ ţarilor, Serbia suportă cu greutate un cabinet filo-austriac și e foarte cu putinţă, ca, dintr'un moment într'altul să aibă un minister radical. Politica rusească n'a rămas cu braţele în sîn; datoria noastră este să fim gata pentru toate evenimentele.

Acuma ne trebuie la cîrmă oamenĭ politicĭ serioşĭ, bărbaţĭ de Stat cu mintea luminată și cu prevedere; acuma e momentul ca să tragem de la tripla alianţă toate avantagiile.

Dacă sîntem în Orient singurul obstacol pentru Rusia, concursul nostru este cu atît maĭ preţios pentru puterile centrale. Astă-zĭ, maĭ mult ca orĭ cînd, avem dreptul să cerem Austro-Ungarieĭ o soartă maĭ bună pentru Romîniĭ de dincolo, astă-zĭ ĭe cum se zice, momentul psihologic ca să arătăm că sîntem o forţă preţioasă și că nu maĭ sîntem dispușĭ a ne vîrsa sîngele pentru aceĭ carĭ știu să tragă pe sfoară.

A trecut vremea cînd bărbaţiĭ noștri aveaŭ încă dreptul să fie naivĭ și să nu ceară zapise de la mariĭ împăraţĭ, și ĭe timpul ca să ne prezintăm ca o naţiune matură și înţeleaptă.

Dacă n'ar fi de cît faptul că în Macedonia locuiesc atîţia romînĭ și încă datoria guvernuluĭ nostru ar fi să nu rămînem cu braţele încrucișate. Pînă astă-zĭ D-l Alexandru Lahovari a fost un ministru de externe pentru paradă, de acum are prilejul să dovedească dacă poate ţine cu onoare locul ocupat altă dată de un Mihail Cogălniceanu.

Pentru astă-zĭ atîta.

Const. C. Bacalbaşa.

SATIRA ZILEI

Procesul luĭ Vardalabum

Confratele meŭ *Vardalabum* este pe cale de a atinge celebritatea, ceea-ce mă face să mor de gelozie: Popa Tache s'a hotărît ca să'ĭ facă proces.

In adevăr vestitul ex-popă s'a adresat parchetuluĭ şi a cerut să trimeată înaintea curţeĭ cu juraţĭ pe Vardalabum, spiritualul meŭ coleg, fiind-că la rubrica *Tipurĭ* i-ar fi adresat maĭ multe calomniĭ.

Nu ştiŭ ce o fi înţelegînd celebrul popă prin cuvîntul „calomnie" şi mă mir cum tocmaĭ astă-zĭ s'a hotărît să urmărească presa.

Era o vreme cînd sfinţia sa nu prea lua calea curţeĭ cu juraţĭ ci, cînd avea pică pe cineva, îl ţinea calea şi îĭ dedea căţeaua, îl tîrnuia, îl aducea tava şi, pentru a dovedi că e faţă bisericească, îĭ trăgea şi la mir. Dar acuma, de cînd s'a desfiinţat nobila instituţiune a bătăuşilor, pînă şi popa Tache a făcut un pas înainte, s'a civilizat şi s'a modernizat.

Ruşine, Coane Lascăre, căcĭ numaĭ D-ta aĭ rămas cu rugina pe anticul D-tale creier.

Intru cît priveşte pe popa Tache îl rog să'mĭ comunice cum trebuie să'l regularisesc pentru ca să'mĭ facă şi mie un proces.

Mi'e sete de celebritate. Căcĭ pe această căldură, cuĭ dracul nu i-e sete?

Vax

Băutoarea de sînge

este titlul nouluĭ roman pe care *Adevĕrul* va începe a'l publica zilele acestea.

O NOUA CIRCULARA

Altă circulară scandaloasă. — Retragerea celeĭ vechĭ. — Textul noueĭ circulărĭ. — Concluzie

Acum vre-o două lunĭ ne-am ocupat de o circulară a ministruluĭ de interne prin care se suspendă în comunele rurale toate legile şi drepturile constituţionale. Afară de autorităţile administrative şi jandarmĭ, nimenĭ n'avea voe să pătrundă prin sate. A merge şi a vorbi ţăranilor de nevoile lor, de drepturile pe care le acordă constituţia tuturor romînilor, era o crima.

Conu Lascăr poruncea ca aceştĭ criminalĭ să fie arestaţĭ şi daţĭ judecăţeĭ, şi la toate dezminţirile pe care ni le-a dat presa guvernamentală, noĭ am opus textul precis al infameĭ circulărĭ şi am cerut anchetă. Natural că dezminţirile aŭ plouat din noŭ, dar despre anchetă nicĭ nu s'a pomenit.

Retragerea vecheĭ circulărĭ

Văzîndu-se prins cu ocaua mică şi temîndu-se ca nu cum-va noĭ să punem mîna pe maĭ multe circulărĭ de astea, guvernul le-a retras. **Putem cita un anume judeţ în care primariĭ aŭ adus textul circulăreĭ la sub-prefecturĭ, iar subprefecţiĭ l-aŭ dus la prefectură.**

De acuma se putea face chiar şi anchetă că guvernul ne putea da de ruşine, demonstrîndu-ne că circulara despre care vorbim există numaĭ în imaginaţia noastră.

După ce s'a astîmpărat puţin vîlva, conu Lascăr a dat ordin să se trimeată din noŭ circulare prin comunĭ, de data asta însă maĭ scurte dar nu maĭ puţin infame.

Textul noueĭ circulărĭ

Iată textul noueĭ circulărĭ trimise:

Suprefectura . . . .
Judeţul . . . . . .
N-rul: . . . data . . .

Domnule primar,

Sîntem informaţĭ că opoziţia, pe lîngă că trimite agenţĭ prin comune pentru a face diferite instigaţiĭ pentru revoltarea sătenilor, dar a maĭ trimes şi o broşură a D-luĭ Mile în care se coprind asemenea instigaţiĭ, **Se spune în acea broşură că ţăraniĭ să goniască pe proprietarĭ ca lupiĭ pe trecătorĭ şi altele asemenea.** *Instigaţiĭ de acestea se fac şi prin «Gazeta Ţăranilor».*

Fiţi decĭ cu cea maĭ mare privighere şi de îndată ce veţĭ dovedi (!) asemenea agenţĭ carĭ fac instigaţiĭ de felul acesta, agitînd pe sătenĭ şi îndemnîndu-ĭ la răscoale şi la dezordine, să încheiaţĭ procese verbale şi să le înaintaţĭ dimpreună cu agitatoriĭ, la parchetele respective, pentru a se disposa darea în judecată a vinovaţilor.

Vă fac răspunzător de orĭ-ce neglijenţă saŭ abatere.

Sub-prefect....

Numele comuneĭ, a judeţuluĭ şi No. de ordine, le-am punctat pentru a nu compromite pe ceĭ ce ne-aŭ trimes circulara; la nevoe însă, le putem da, dacă s'ar face o anchetă de pildă.

Concluzie

Ce să maĭ zicem de acest mod de a se purta al guvernuluĭ? Orĭ-ce înfierare e de prisos. Constatăm numaĭ că ţara romînească se află încă sub vechiul jug d'inainte de acordarea Constituţieĭ. Ţărănimea e considerată ca o turmă de vite, bună de exploatat, dar care nu merită nicĭ o umbră de drepturĭ şi de libertăţĭ cetăţeneştĭ.

Modul acesta de a trata pe ţăranĭ, are însă şi partea luĭ îmbucurătoare: el probează că ţăranul romîn nu-ĭ îndobitocit cum se pretinde şi-ĭ capabil să-şĭ înţeleagă drepturile şi să facă uz de ele. Şi cum, orĭ-ce infamiĭ ar comite guvernul, lumina ideilor noastre nu poate fi împedicată în mod absolut de a pătrunde la ţară, nădăjduim că o singură rază de lumină va avea maĭ multă putere de cît toate circulările muscăleştĭ ale celuĭ maĭ ramolit dintre miniştri.

Index.

TIPURI

Sesila

Tutungioaica de sub otelul Continental, strada Regală, e cunoscută generalmente sub numele de Sesila. Eŭ unul nu'ĭ cunosc alt nume şi ca mine sînt mulţĭ.

Uniĭ îĭ maĭ zic şi tutungioaica a frumoasă, alţiĭ spun: aidi la tutungeria unde vinde „sexul slab". Sînt în lumea aceasta fel de fel de opiniĭ şi fel de fel de gusturĭ.

Este adevărat că D-na saŭ D-şoara Sesila, căcĭ dupe aparenţă ar putea fi şi una şi alta, este o vînzătoare cu lipiciŭ, e simpatică onorabililor cumpărătorĭ şi negoţul cu tutun îĭ merge bine.

Are, însă, un adversar puternic şi neîmpăcat pe negustorul din faţă, căruia i-a făcut multe neajunsurĭ, graţie influenţeĭ de care se bucură la ministerul de finanţe.

D-na Sesila, pe care uniĭ amicĭ o numesc Sisilica, este, în branşa Dumneaeĭ o comersantă de frunte. Sînt persoane care pretind că, în cel maĭ scurt timp, va deveni milioneră de pe urma bektemisuluĭ şi a ţigărilor de havana, noroc pe care i-l urez cu dragă inimă, căcĭ Sesila e o damă care merită.

Adevărul este că s'a pus şi la poziţie, are prăvălie în centru şi în bătaia publiculuĭ şi încă a publiculuĭ de calitatea I-a?

Tutunul D-sale este în tot d'auna proaspăt fiind că, din cauza mareĭ vînzărĭ îl schimbă foarte des.

Am auzit alaltă-erĭ spunîndu-se că Sesila ar fi hotărît să umble cu velocipedu pentru ca să slăbiască. Din parte'mĭ îĭ spuĭ că răŭ face fiind-că aşa cum e acuma, îĭ şade foarte bine

Conaşu.

Bulgarii în Dobrogea

Nĭ se denunţă nişte lucrurĭ foarte grave cu privire la agitaţiile pe care le fac în Dobrogea maĭ mulţĭ agenţĭ bulgarĭ, veniţĭ din Sofia ca profesorĭ la gimnaziul bulgar din Tulcea.

La acest gimnaziŭ sînt vre-o 20 de profesorĭ, dar cursurile nu sînt predate decît de vre-o 7-8; ceĭ-l'alţĭ profesorĭ umblă prin satele bulgăreştĭ sfătuind lumea ca să nu'şĭ dea copiiĭ în şcoalele romîneştĭ că vor fi deznaţionalizaţĭ. Eĭ maĭ spun că nu trebue să se amestece cu romîniĭ că domnia romînească va fi de scurtă durată: *în curînd Dobrogea va trece la Bulgaria.*

Aceştĭ agenţĭ fac propaganda lor anti-romînească maĭ ales prin luna luĭ August, după ce merg maĭ întîiŭ să petreacă o lună de vacanţie la Sofia.

Institutoriĭ romînĭ întîmpină, din pricina aceste propagande oculte, marĭ dificultăţĭ pentru a face pe bulgarĭ să'şĭ dea copiiĭ la şcoală; *de abia cincĭ la sută din aceştĭ copiĭ urmează în şcolile noastre.*

Şcolile bulgare însă, susţinute cu fondurĭ particulare şi cu subvenţiĭ din partea statuluĭ bulgăresc, prosperează mult.

In definitiv, noĭ care avem revendicărĭ peste munţĭ pentru romîniĭ subjugaţĭ de ungurĭ, nu putem urma pe calea asupririlor cum fac perzecutoriĭ fraţilor noştri. In special bulgariĭ pentru carĭ am făcut jertfe şi cu care am întreţinut relaţiĭ maĭ mult decît prieteneştĭ, vor fi pururea trataţĭ ca bunĭ prietenĭ şi bunĭ vecinĭ. Prin urmare găsim că modul lor de-a se purta cu noĭ e nejustificat şi prejudiciabil pentru bunele relaţiĭ stabilite între cele două ţărĭ.

Desfiinţarea de către guvernul bulgar a şcolilor romîne din Silistra şi Turtucaia, nu cadrează de loc cu toleranţa extremă pe care o acordăm noĭ bulgarilor din Dobrogea.

Atragem decĭ deosebita atenţie a ministruluĭ de instrucţie asupra celor de maĭ sus, şi'l rugăm să iasă din nepăsarea cu care a tratat pînă acum pe agitatoriĭ bulgarĭ, carĭ numaĭ operă de naţionalizm nu fac, ci operă de duşmănie, care poate deveni criminală într'o zi.

Lynx.

Crima din Sofia

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*)

Sofia 8 Iulie.

Instrucţia

Am putut vedea pe judecătorul însărcinat cu instrucţia asasinatuluĭ luĭ Stambulof. Din lungĭ convorbirĭ ce am avut cu dînsul, cît şi cu D. *Petkof* care a însoţit pe D. Stambulof, şi în fine cu *Gunciu*, credinciosul servitor al luĭ Stambulof, ce se afla pe capra trăsureĭ lîngă birjar în momentul crimeĭ, am aflat următoarele:

Atît Petkof cît şi Gunciu istorisesc cele întîmplate întocmaĭ cum v'am scris în prima mea scrisoare; sînt însă de adăogat încă următoarele detaliĭ:

D. Petkof spune că sărind din trăsură în ajutorul luĭ Stambulof se împedică de umbrelă şi căzu jos; sculîndu-se, se găsi la spatele a treĭ indivizĭ carĭ loveaŭ cu cuţitele.

Intîia impresiune i-a fost atît de puternică în cît încremeni pe loc fără să ştie ce se petrece cu el, şi cînd se repezi, cu revolverul în mînă, asasiniĭ deja fugeaŭ; el se repezi atuncĭ spre Stambulof ca să-ĭ dea primul ajutor.

Depoziţia luĭ Gunciu

Gunciu, servitorul, istoriseşte faptul în modul următor:

«Trecînd cu trăsura pe stradă, văzuĭ doĭ jandarmĭ postaţĭ; trecurăm printre eĭ; după cîţĭ-va paşĭ însă văd de odată că un om ce ne venea înainte trage cu revolverul asupră-mĭ; trag şi eŭ cu al meŭ. La întîia detunătură, birjarul opreşte caiĭ. Stambulof strigă: *să fugim*, şi în acelaş moment sare din trăsură; birjarul văzînd aceasta o ia la goană, eŭ sar atuncĭ din fuga cailor de pe capră, şi cînd mă întorc înapoĭ — eram deja la 200 de paşĭ de Stambulof, — văd cum treĭ indivizĭ îl lovesc cu cuţitele peste cap; trag cu revolverul în spre eĭ şi strig: *puneţĭ mîna pe asasinĭ!* Eĭ aruncă iataganele şi o iaŭ la fugă; fug şi eŭ după eĭ; trăgînd cu revolverul şi strigînd: *opriţĭ asasiniĭ!*

«Doĭ gendarmĭ atuncĭ vor să mă oprească strigîndu-mĭ: «*de ce împuştĭ!*» eŭ mă smulg din mîĭnele lor şi fug maĭ departe: *asasiniĭ atuncĭ trec pe lîngă casa consiliuluĭ de miniştri; înaintea lor stăteaŭ patru geandarmĭ dar să daŭ la o parte* şi atuncĭ doĭ din asasinĭ fug pe o uliţă şi unul pe altă uliţă.

«De odată mă simt apucat iar de aceştĭ jandarmĭ carĭ vor să-mĭ ia revolverele; eŭ îĭ muşc şi mă lupt, cînd căpitanul Morfoff inspectorul gendarmerieĭ sosind, mă loveşte cu sabia peste cap. Eŭ strigam mereŭ *iată asasiniĭ!* carĭ se zăreaŭ încă fugind pe stradă, dar mi se astupă gura şi mă duseră la poliţie.

«La întîiul interogatoriŭ deja am spus că pe unul din asasinĭ l-am văzut foarte bine! era înalt, slab, cu ochiĭ scînteiătorĭ şi cu barbă mică neagră. Pe ceĭlalţĭ doĭ i-am văzut din profil numaĭ, eĭ sînt: unul mic blond, cu puţină barbă, purta o pălărie sură, cel lalt nalt şi blond,— unul din eĭ fugea cu un tesac în mînă.

«De ĭ-aş vedea ĭ-aş cunoaşte.

«*Cerînd D-luĭ judecător ca să-mĭ înfăţişeze pe Tufelkcief şi pe Halio carĭ sînt bănuiţĭ şi spunîndu-ĭ că dacă într'adevăr eĭ aŭ fost eŭ ĭ-aş recunoaşte, judecătorul a refuzat.*

Judecătorul de instrucţie

Judecătorul de instrucţie, un om tînăr ca de vre-o 30 anĭ, mă primeşte foarte afabil şi îmĭ spune următoarele:

«Pînă acum este arestat numaĭ *birjarul.*

«El declără că *într'adevăr cînd a auzit împuşcînd s'a oprit şi apoĭ cînd Stambulof a căzut din trăsură a luat-o la fugă şi că apoĭ oprindu-se într'o stradă laterală vecină cu consiliul de miniştri a văzut doĭ oamenĭ venind si suindu-se în trăsura luĭ, i-aŭ spus să mîie în galop ducîndu-ĭ pînă la Sobranie, unde ĭ-aŭ plătit bine şi s'aŭ dat jos,* dar el nu ştie cine aŭ fost (?!)»

Intreb atuncĭ pe judecător ce opiniune are despre birjar şi îmĭ răspunde:

«*Cred că e sincer şi că nu e nimic compromiţător pentru el.* (!?)

Judecătorul îmĭ maĭ spune că *Tufelkcief* se află în libertate, dar că e interogat în fie-care zi. Cît priveşte pe Halio nu se poate găsi nicăerĭ.

De remarcat că Stambulof în timpul operațiuneĭ a pronunțat mereŭ cuvintele: *Halio, Tufelkcief.*

Judecătorul îmĭ arătă apoĭ corpurile delictuluĭ: un iatagan lung dar ușor, un tesac, cum se întrebuințaŭ la puștele vechĭ, foarte greŭ și ruginit; 3 revolvere pline de sînge, o pălărie cenușie tăiată cu cuțitul și un surtuc (efectele luĭ Stambulof) apoĭ păstrat în spirt un deget ce a fost găsit pe stradă.

***

P. S. In acest moment mi se telefoniază că *Halio* și *Georgeff*, presupușiĭ asasinĭ aĭ luĭ Stambulof aŭ fost arestațĭ.

Mîine detaliĭ.

Val.

Răscoala din Macedonia

SOFIA, 10 Iulie. — Ultimele informațiunĭ confirmă o mișcare revoluționară în reionul frontiereĭ de la Sud de Kustendil. Turciĭ aŭ retras cea maĭ mare parte a posturilor de la frontieră în interior, *probabil pentru a întări garnisonele din partea Bulgarieĭ.*

Treĭ batalioane aŭ plecat înapoĭ la frontiera din districtul Kustendil maĭ cu seamă la Dubnitza.

Un batalion de trupe bulgăreștĭ a împrăștiat un mare număr de aventurierĭ armațĭ; carĭ așteptaŭ ocaziunea să treacă frontiera maĭ cu seamă la Monastirillo, care a dat asil la un mare număr de voluntarĭ.

Știrĭ Mărunte

* Pînă la 15 Octombre viitor cel maĭ tîrziŭ, autoritățile judiciare vor trebui să fie toate mutate în noul palat de justiție.

In localul unde se află azĭ tribunalele și Curtea de apel e vorba să se instaleze biblioteca centrală, în caz cînd ar fi destul de încăpător.

* D-nul Doctor A. Dimitriu, medic de batalion în reservă (locotenent), a depus cu succes examenul cerut de lege pentru a fi avansat la gradul de medic de regiment clasa II (căpitan).

* Guvernul romîn intervenind pe lîngă cel otoman a obținut permisiunea de a înființa, de la 1 Septembrie a. c., o școală comercială în Salonic. Scoala va depinde direct de ministerul nostru de instrucție.

* Consiliul de miniștri a aprobat Sîmbătă licitația întreprindereĭ construcțiuneĭ intrepozitelor, adjudecată asupra Societățeĭ de construcțiunĭ.

* Printre tineriĭ carĭ aŭ trecut erĭ examenul de bacalaureat este și D. Mihail D. Berlescu, fiul D-luĭ Berlescu, dirigintele oficiuluĭ postal central. Tînărul bacalaureat a excelat în răspunsurile sale, ceea-ce i-aŭ atras felicitarile juriuluĭ examinator.

INTIMPLARI

Tîlhărie.— Vasile Ion Ivan, servitor de felul luĭ, și-a pus în gînd în ziua de erĭ să se dea la haiducie. Punîndu-se la pîndă pe șoseaua Stefan cel Mare, a eșit în calea cîrciumaruluĭ Stănică Georgescu și amenințîndu-l cu moartea îl jefui de toțĭ baniĭ ce avea asupra luĭ.

Noul haiduc n'a avut însă parte să se bucure măcar de fructul primeĭ sale isprăvĭ, căcĭ la alarma dată de cîrciumar sosind în grabă niște sergențĭ, aŭ pus mîna pe Vasile Ion Ivan și a pus capăt scurtelor sale aventurĭ haiduceștĭ.

Azĭ dimineață nenorocosul haiduc medita încă la nestatornicia lucrurilor omeneștĭ în arestul secțieĭ 10.

***

Nu vă scăldațĭ în Dîmbovița. — Băiatul Ion Bolovan din strada Abatoru No. 66 a pățit-o erĭ cît de bună: pe cînd se scălda în Dîmbovița, un pungaș l-a șterpelit hainele, lăsînd pe bietul băiat în costumul luĭ Adam și într'o mare disperare.

Un sergent a venit în sfîrșit în ajutorul bietuluĭ băiat împrumutîndu-ĭ o pelerină și protecția sa; din întîmplare, sergentul a reușit să descopere și să pună mîna și pe pungaș. Dar asta e o raritate.

Papa și chestia sociala

ROMA, 10 Iulie.— *Osservatore Romano* publică o scrisoare a Papiĭ către episcopatul belgian asupra chestiuneĭ sociale.

Papa invită pe episcopĭ să se întrunească în congres spre a delibera asupra celor maĭ bune mijloace de a aduce înțelegerea între catolicĭ.

Episcopiĭ trebue să împedice pe catolicĭ de a polemiza în mod public și de a micșora ast-fel principiul «autoritățiĭ legitime».

Scrisoarea se încheie printr'un apel către toțĭ catoliciĭ de a se opune cu vigoare *«teoriilor perverse ale socialismuluĭ»* care luptă în contra Statuluĭ și a religiuneĭ și care caută a face să se confunde *dreptul divin* cu dreptul uman.

CRONICA

Intrebare și răspuns

A eșit în Capitală o gazetă nouă. Iĭ zice *Tribuna*, organ independent economic național și săptămînal, se tipărește pe hîrtie *Abadie* fără glicerină și are drept program să nu cruțe nicĭ o jertfă de voință și de energie pentru a conlucra la desvoltarea comerțuluĭ și industrieĭ naționale a luĭ *Abadie-Paris.*

Primul lucru pe care-l face noul confrate, după expunerea acestuĭ program al săŭ, este să se întrebe cu îngrijire:

Și pe cînd lucrurile se petrec ast-fel, pe cînd armeniĭ stropesc cu sîngele lor legendarele cîmpiĭ ale Eufrateluĭ, cînd macedoneniĭ... cînd bulgariĭ.. cînd greciĭ și sîrbiĭ cu arma la picior staŭ gata să se arunce, – cînd în fața noastră ungurul discrierat dă pas cu pas asalt...

Ce facem noĭ ceștia din țară?..

Răspunsul îl dă tot *Tribuna Abadie* la pagina a treia:

Hop și eŭ cu *țața Lina*! Alo! alo! Cea maĭ bună hîrtie națională romînă din fabricele Abadie-Paris.

Asta facem noĭ.

Fritz.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureștĭ, 10 Iulie 1895, 12 ore ziua

Inălțimea barometrică la 0° . . .	0° 754.2
Temperatura aeruluĭ C°	30.0
Vîntul slab de la E.	
Starea ceruluĭ: p. noros.	
Temperatura maximă de erĭ	+33°
" minimă de astăzĭ "	+17°
Temperatura la noĭ a variat între +33°	și +11°.

Timpul frumos și călduros continue. Puțină ploae a fost la Bușteni, Sinaia, Fălticenĭ, Broștenĭ, Bêrlad, Scorțenĭ și Piatra (Olt). Temperatura a crescut în mijlociu aproape cu un grad. Barometrul a crescut d'asemenĭ puțin.

Astă-zĭ în toată țara timp foarte frumos și călduros.

Afacerea Giolitti

ROMA, 10 Iulie. — *Camera.* D-nul Rosano, fost sub-secretar în cabinetul Giolitti, a întrebat guvernul asupra intențiunilor sale în privința procesuluĭ de sustragere a documentelor Băncii romane.

Ministrul justițieĭ a răspuns că după sentința Curțeĭ de Casație, autoritatea judiciară n'are nimic de făcut de o camdată. Puterea executivă a declarat deja Senatuluĭ că motive politice înalte o oprește de a distrage Camera de la discuția legilor financiare. Dacă Adunarea este de părere contrarie, atuncĭ să facă uz de drepturile sale.

Comentariĭ, agitație, apoĭ incidentul este închis și Camera începe discuția măsurilor privitoare la tezaur.

Rusia și Bulgaria

BERLIN, 10 Iulie. — *Micul jurnal* publică darea de seamă a uneĭ întrevederĭ a corespondentuluĭ săŭ cu D. Stoilof. Acesta a declarat că bănuiala formulată în contra guvernuluĭ de a vrea să dea Bulgaria pe mîna Rusieĭ nu este justificată.

Primul ministru a declarat deputațieĭ bulgare înainte de a pleca la Petersburg că guvernul vrea să restabilească relațiunĭ normale cu Rusia, dar că în chestiunĭ ca acea a unuĭ port bulgar de pe marea Neagră și admiterea de funcționarĭ și ofițerĭ rușĭ, or-ce guvern bulgar trebue să se arate intransigent.

Chestiunea alegereĭ prințuluĭ nu privește de asemenea de cît pe Bulgaria, a căreĭ independență internă trebue să rămîie intactă.

D. Stoilof speră că deputația și-a îndeplinit misiunea sa de a lumina opinia publică rusească asupra condițiunilor Bulgarieĭ.

Turburările din Sofia

SOFIA, 10 Iulie. — *Agenția Balcanică* tratează de născocire depeșa adresată din Sofia unuĭ ziar din Berlin și după care agențiĭ diplomaticĭ în Bulgaria ar fi convinșĭ că incidentele de la înmormîntarea luĭ Stambulof eraŭ organizate d'înainte spre a pedepsi familia luĭ Stambulof și pentru a da consulilor o lecție pentru atitudinea lor.

Agenția povestește afacerea cu deamănuntul și zice că familia luĭ Stambulof a refuzat orĭ-ce ajutor al polițieĭ; ba a refuzat chiar de a indica stradele prin care va trece cortegiul.

INFORMATIUNI

Uniune personală

S'a reluat discuția uneĭ ideĭ ciudate prin cercurile politice, a uneĭ ideĭ, care acum nouă anĭ era cât pe-aci să se realizeze.

E vorba de uniunea personală între România și Bulgaria. In 1886 în urma detronăreĭ prințuluĭ de Battemberg, cabinetele tuturor puterilor, precum și guvernul de atuncĭ al luĭ Ion Brătianu aŭ fost sezizate de ideia de a se alege Regele Carol domnitor al Bulgarieĭ. O deputație bulgară compusă din Stransky, Stoiloff, actualul prim ministru și Gheșoff aŭ fost în Capitală pentru a oferi Regeluĭ tronul Bulgarieĭ

***

Consultate și puterile asupra acesteĭ cestiunĭ, ele s'aŭ declarat în favoarea eĭ afară de Rusia, Franța și Austro-Ungaria; aceasta din urmă a pus oare-carĭ condițiĭ pentru a se ralia la idee.

Lucrurile ajunseseră deja destul de departe, dar Ion C. Brătianu considerînd situația internă atît de agitată și considerînd relațiunile încordate cu Rusia, s'a împotrivit din toate puterile la această uniune personală, așa ca în cele din urmă ea a căzut baltă.

***

Acum s'a reluat din noŭ această idee și ea se discută cu multă animație prin cercurile politice. Si relevăm aicĭ că această idee a fost lansată prin public de amiciĭ D-luĭ Carp.

***

In legătură cu aceasta, junimiștiĭ fruntașĭ colportéză următoarele cuvinte ale D-luĭ Carp:

— Nu mă maĭ mulțumesc cu Basarabia, ci voiŭ merge pînă în Balcani!

Duminică s'aŭ făcut la Brăila experiențe cu un noŭ sistem de elevatorĭ cu aburĭ pentru încărcarea cerealelor în vapoare.

Două gazete guvernamentale desmint știrea noastră privitoare la măsura luată de ministrul de războiŭ ad-interim, D. Al Lahovari, de a se rechema pe toțĭ ofițeriĭ în congediu pînă la 20 Iulie și de a nu maĭ acorda nicĭ un congediŭ ofițerilor.

Știrea am avut'o de la un ofițer superior și controlînd'o aseară din noŭ, suntem în poziție a afirma în mod *categoric*, că în adevĕr nu se va maĭ da nicĭ un congediŭ ofițerilor și aceasta din cauza evenimentelor ce se succedează în Bulgaria.

Cităm un caz: Sîmbătă s'a prezintat la ministerul de războiŭ un ofițer superior întrebând de ce i-se refuză congediul cerut. I, s'a răspuns, că ministrul în înțelegere cu Regele aŭ decis să nu se maĭ acorde nicĭ un congediŭ.

Decĭ, maĭ încet cu desmințirile, iubițĭ confrațĭ.

In afacerea abuzurilor de la regia din Galațĭ, erĭ aŭ fost chemațĭ la parchet comercianțiĭ, carĭ aŭ reclamat, că aŭ fost escrocațĭ de către uniĭ funcționarĭ aĭ regieĭ.

Parchelul a constatat că s'aŭ vîndut pînă acum 26 de brevete.

Funcționarul Popa a fost destituit telegrafic.

Starea de asediŭ în Sofia

Din sorginte sigură aflăm, că scenele petrecute Sîmbătă cu ocazia înmormîntăreĭ luĭ Stambulof, aŭ fost mult maĭ grave, de cum ni s'a semnalat de către Agenția Romînă.

In mijlocul paniceĭ ce s'a produs în momentul cînd cortegiul funebru s'a oprit pe locul unde a fost asasinat Stambulof, unul din grupul manifestanților anti-stambuloviștĭ a tras un foc de revolver asupra coroanelor trimise de împăratul Frantz Iosef, de regina Victoria a Engltereĭ și de regele Carol.

Acest foc de revolver a produs apoĭ un tumult îngrozitor.

De odată se descarcă un noŭ foc de revolver, culcînd la pămînt pe un băiat care ducea o coroană frumoasă a clubuluĭ Union, *clubul corpuluĭ diplomatic din Sofia.*

***

In tumultul ce s'a produs aŭ fost lovițĭ soțiile agenților diplomaticĭ al Franțeĭ și al Romînieĭ, D-niĭ Papiniŭ, D. Burian, agentul Austrieĭ, apoĭ aĭ gentul Italieĭ și al Englitereĭ. Iar consulul Serbieĭ și D. Pîcleanu, secretarul agențieĭ diplomatice romîne, aŭ fost trîntițĭ la pămînt și călcațĭ.

Pe D-na Papiniŭ a scăpat'o Kavasul agentuluĭ francez, iar pe soția agentuluĭ francez D. Pîcleanu, care în urma acestuĭ ajutor dat a fost trîntit la pămînt.

***

Raportul telegrafic al D-luĭ Papiniŭ către D. Al. Lahovari afirmă că atacul împotriva corpuluĭ diplomatic și în special în potriva agenților Austrieĭ, Romînieĭ și Serbieĭ a fost premeditat, de oare-ce manifestanțiĭ anti-stambuloviștĭ n'aŭ atins nicĭ pe familia luĭ Stambulof, nicĭ pe delegațiĭ stambuloviștilor din țară; între aceste două grupurĭ mergea corpul diplomatic împreună cu kavașiĭ.

Nu este exclusă nicĭ posibilitatea uneĭ complicitățĭ tacite a polițieĭ, de oare-ce ea intervenise prea tîrziŭ și în loc să risipească pe manifestanțiĭ anti-stambuloviștĭ, a risipit mulțimea, care urma carul funebru.

***

Toate zidurile orașuluĭ aŭ fost pline de niște proclamațiunĭ prin care se sărbătorea moartea luĭ Stambulof. In proclamațiune se zicea între altele:

Stambulof, care ne-a vîndut Austrieĭ e mort! Trăiască Rusia, jos Austria!

Aceleașĭ strigăte s'aŭ auzit și la cimitir, cînd sicriul luĭ Stambulof a fost lăsat în groapă.

Mormîntul luĭ Stambulof este păzit ziua și noaptea de patru jandarmĭ de teama vre-unuĭ atac al rusofililor.

***

Rusofiliĭ anti-stambuloviștĭ aŭ trecut apoĭ pe dinaintea agențiilor austriace și rĕmîne demonstrînd cu violență în contra acestor două țărĭ.

Poliția și armata a intervenit tîrziŭ, cînd manifestanțiĭ eraŭ să se dedea la cine știe ce scene, risipindu'ĭ.

***

Duminică, corpul diplomatic, în afară de satisfacția pe care o va cere fie-care reprezentant în parte, a înaintat ministruluĭ de externe bulgar o protestare energică împotriva stăriĭ anarhice ce domnește în oraș.

In urma acestuĭ demers, Duminică după amiazĭ s'a proclamat mica stare de asediŭ în Sofia și în împrejurime, ordonîndu-se în acelașĭ timp o anchetă pentru a stabili responsabilitățile în scandalurile enorme ce s'aŭ succedat.

Azĭ după amiazĭ se face înmormîntarea unuia din ziariștiĭ ceĭ maĭ distinșĭ și maĭ iubițĭ, a luĭ N. Kirilov, încetat alaltăerĭ seară din viață. El a fost timp îndelungat redactor la *Epoca* și apoĭ la *Națiunea* și articolele-ĭ financiare aŭ făcut senzație acum 8—9 anĭ.

Nae Kirilov s'a retras acum treĭ anĭ din gazetărie și s'a consacrat cu desăvârșire profesiuneĭ sale de advocat și catedreĭ sale de limba franceză de la gimnaziul Cantemir.

BERNARD LAZARE

Ultima sărutare

Așa cum am găsit-o într'o veche cronică italiană, am să vă povestesc întîmplarea cu Leonora Barbieri și cu Tiberto. E istoria uneĭ pasiunĭ din care o femeie a știut să scoață emoțiunile cele maĭ voluptoase ca și pe cele maĭ grozave.

Leonora se născuse pe vremea pontificatuluĭ papeĭ Alexandru VI la Roma. Tatăl eĭ, Galeno, era un american foarte cunoscut, și protejat de Cezar Borgia care adesea făcuse apel la serviciile luĭ. Dușmaniĭ luĭ Galeno îl acuzaŭ chiar că vînduse unor adversarĭ aĭ teribiluluĭ duce niște zale carĭ nu făceaŭ două parale, și aceasta în momentul chiar cînd eĭ se

---

FOIȚA ZIARULUI «ADEVERUL»

92

JULES MARY

Cine'ĭ Ucigașul?

Partea a treia

Amorurile luĭ Collivet

VI

— Cunoașteam întîmplarea cu evaziunea luĭ Haudecoeur, zise; abia sînt cîte-va zile de cînd am primit vizita fiuluĭ D-tale vitreg, D. Gérard de Beaupréault. Puteam să cred, îțĭ mărturisesc, că cursele întinse luĭ Haudecoeur puteaŭ să vină de la D. de Beaupréault și de la Collivet. Ceea ce-mĭ spuĭ D-ta îmĭ schimbă părerea. Și lucrul începe să devină foarte interesant.

«Collivet joacă în toată istoria asta un rol ciudat, și care trebue limpezit. Vom reuși oare? N'aș putea să garantez, pentru că în adevăr îmĭ face impresia unuĭ om *tare*. Dar aceasta îmĭ sgîndărește și maĭ mult curiozitatea.

«Cît pentru D-na de Beaupréault, pînă cînd Collivet va fi consimțit să ne destăinuiască secretele sale, trebue să o socot nevinovată.

«Mărturisirea eĭ nu e o dovadă îndestulătoare. A tras într'un moment de exaltare vecină cu nebunia. Și nicĭ ea nu e încă sigură dacă a tras saŭ nu.

«Afară de aceasta găsesc că deducțiunile luĭ Haudecoeur, în ce privește cele două cartușe trase, sînt foarte juste și absolut logice.

«Dacă în acel moment poliția ar fi aflat, de la D-na de Beaupréault, ce se întîmplase, adică încercarea eĭ de omor, nu numaĭ e probabil că ea n'ar fi fost supărată, dar de sigur că nicĭ bietul Haudecoeur n'ar fi fost arestat...

— Ce aĭ de gînd să facĭ?

— Doĭ din agențiĭ meĭ caută pe Haudecoeur și pe Collivet. Le-am dat ordinul acesta acu cîte-va zile; ceea ce dovedește că toată istoria asta, di care nu cunoșteam de cît cîte-va capitole, mă preocupa mereŭ. Agențiĭ meĭ trebuie să descoase pe Haudecoeur în ce privește rolul jucat de Collivet, pe urmă să-l aresteze saŭ să-l lase liber, după cum vor crede maĭ folositor pentru continuarea cercetărilor.

— Unde sînt acu? Ar trebuĭ prevenițĭ, ca să nu se întîmple vr'o nenorocire... cine știe dacă nu vor face vr'un esces de zel...

— De două zile nu mi-aŭ dat nicĭ o veste. Pot însă să-țĭ spun că ultima lor depeșă îmĭ anunța că se credeaŭ pe urmele luĭ Haudecoeur.

Demarr zîmbi ușor.

Dar șeful își apără funcționariĭ.

— Poftim, zise arătîndu-ĭ o hîrtie, citește depeșa asta...

Demarr citi:

«Omul nostru e în Normandia. Plecăm la Rolleboise».

Avocatul nu putu reține un gest de surprindere.

— Vezĭ că nu prea trebuie să-țĭ bațĭ joc. Nu sînt proștĭ, oameniĭ meĭ. Și n'aș jura că în acest moment nu sînt prin împrejurimile de la Expilly, unde mirosul lor de copoĭ trebuie să-ĭ fi dus deja...

«Mă întrebaĭ adiniaorĭ ce am de gînd să fac... In acest moment, pînă ce nu știŭ încă ce-aŭ isprăvit Chaumont și Loiseau, sînt cu mînile legate... Să avem decĭ răbdare...

«Sînt încredințat că ziua de azĭ saŭ cea de mîine nu va trece fără să ne aducă veștĭ noĭ... Trebuie să le așteptăm.

— Pot nădăjduĭ c'o să-mĭ dațĭ de veste și mie?

— Negreșit, și cu cea maĭ mare grabă.

Demarr se sculă să plece.

In prag se opri, și maĭ aruncă o privire întrebătoare spre șeful siguranțeĭ, care să ridicase și el.

Șeful înțelese.

— Fiĭ liniștit, Domnule. De mult n'am avut o afacere așa de interesantă. A o divulga, ar fi maĭ întîiŭ o faptă rea față de D-ta, și apoĭ—fiind-că succesul atîrnă de la păstrarea secretuluĭ, ar fi și o prostie. Și eŭ nu mă știŭ capabil nicĭ de fapte rele nicĭ de prostie.

Jean Demarr îĭ mulțămi din suflet.

Nu numaĭ că era maĭ puțin neliniștit, dar interesul extrem pe care-l arăta pentru această afacere șeful, era o garanție sigură că misterul, fără îndoială, n'avea să întîrzie d'a fi desvăluit.

Se duse acasă, în casa luĭ de pe bulevardul Malesherbes.

Acolo așteptă toată seara.

Dar nu-ĭ veni nicĭ o știre de la prefectură.

A doua zi de dimineață iar nimic.

După amiazĭ, văzînd că tot nu vine nimic, își pierdu răbdarea.

Era tocmaĭ să se ducă la prefectură, cînd auzĭ soneria telefonuluĭ.

Alergă la aparat.

Tresări cînd recunoscu glasul șefuluĭ de siguranță în persoană.

— D-ta eștĭ, D-le Demarr?

— Eŭ.

— Sînt șeful siguranțeĭ. E ceva noŭ. Eștĭ liber?

— Liber și la dispoziția D-tale, cum poțĭ să-țĭ închipuieștĭ.

— Vino dar, numaĭ de cît.

Peste un ceas, avocatul și șeful siguranțeĭ eraŭ iar împreună.

Iată ce se întîmplase la Expilly, de la plecarea luĭ Jean Demarr, adică din dimineața trecută.

VII

Chaumont și Loiseau, după ce scăpaseră din ghiare pe fugar din strada Marché-Saint-Honoré, se așteptaŭ, după cum cititoriĭ își aduc aminte, la o săpuneală strajnică din partea șefuluĭ siguranțeĭ.

Scăpaseră însă numaĭ cu frica.

Dar după ce se văzură iar liberĭ, rămaseră un moment foarte încurcațĭ.

Dacă ar fi avut de aface cu un făcător de rele ordinar, cu un hoț saŭ asasin de ceĭ obicinuițĭ, ușor i-ar fi dat de urmă.

Un bun agent de poliție, cît de cît experimentat, își are personalul săŭ de făcătorĭ de rele pe degete.

Dar cu Haudecoeur era alt-ceva.

El, se știa deja de pe vremea procesuluĭ săŭ, n'avea nicĭ o legătură cu criminaliĭ ordinarĭ.

Era un «asasin de ocazie», nu un «profesional».

Saŭ, în stil polițienesc, era un simplu «amator».

Casa din strada Marché-Saint-Honoré nu maĭ era păzită acum.

Loiseau și Chaumont avură o lungă conferință la un cîrciumar de pe bulevardul du Palais.

Eraŭ foarte nehotărîțĭ.

Să se lase întîmplăriĭ, era prea nesigur,—cu tot marele rol pe care întîmplarea îl joacă în trebile polițieneștĭ.

Acest sistem însă i-ar fi făcut poate să aștepte prea mult: lunĭ saŭ chiar anĭ întregĭ.

Și staŭ așa, privindu-se tăcuțĭ, cu paharele deșarte înaintea lor, așteptînd ceea ce Loiseau numia inspirația cerească.

— N'o să-țĭ vină, inspirația ta cerească, zise Chaumont. N'are să se coboare ea așa din văzduh ca sfîntul duh. Trebuie să-ĭ viĭ într'ajutor.

— Să-ĭ venim, de.

— S'o luăm cu metod.

— Te ascult.

— Ce-a căutat Haudecoeur la Paris?

— Să se ascunză.

— Atîta crezĭ?

— Să caute de lucru, să-șĭ cîștige viața în sfîrșit.

— Ca să-țĭ cîștigĭ viața, cînd te întorcĭ de la ocne și eștĭ mereŭ cu frica în sîn, trebuie să cunoștĭ toate expedientele cu carĭ se trăiește la Paris... Haudecoeur era cinstit înainte de crimă. Experiența asta n'o are.

— Eĭ, o să-l prindem cu atît maĭ ușor, ziua namiaza mare.

— Nu pentru că fuga luĭ, cum a săvîrșit-o, dovedește că e inteligent, curagios și hotărît.

— Eĭ, șĭ care țĭ-e încheierea?

— Că Haudecoeur e prea șiret ca să fi rămas aci, la Paris.

— Dar de ce a venit atuncĭ?

— Pentru că e un om de treabă. Poate cine-va să omoare pe un om care-ĭ datorește parale, și cu toate astea să rămînă un bărbat bun și un bun părinte de familie.

— Crezĭ dar că Haudecoeur a voit numaĭ să-șĭ revază nevasta și fica, să le îmbrățișeze și să plece iar?

— Nimic alt-ceva.

(Va urma)

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 11 Iulie (23 Iulie). 1895

5% Renta r. p.	101 1/4	Acţ. B. Agricole	240
5% Renta am.	99 1/4	Dacia-Romînia	408
5% „ (92—93)	99 1/4	Naţionala	424
5% „ am.	97 1/2	Patria	100
6% Oblig. rur.	102 1/2	Construcţiĭ	165
Pensiunĭ	286	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc.	97 7/8	Londra	25 25.22 1/2
5% „ (1890).	98 3/8	Paris	100.10.05
5% Fonc. rur.	93 1/4	Viena	208.07 7/8
6% „ urb.	100 1/4	Berlin.	123 50.42 1/2
5% „ „	90 1/4	Belgia.	99.20
5% „ „ Iaşĭ	82 1/2	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt.	—	Avans. „ v.	6
Banca Naţ.	1585	„ C. dep.	6 1/2

temeaŭ să fie asasinaţi; nenorocirea voise, în adevăr, ca aceştĭ oamenĭ să fie asasinaţĭ, cu toate zalele luĭ Galeno care trebuia să'i apere.

Leonora, care pierduse pe mamă-sa de timpuriŭ, crescuse în prăvălia armurieruluĭ şi, cu educaţia asta, dobîndi nişte virtuţĭ carĭ nu sînt de obiceiŭ ale sexuluĭ eĭ; viaţa îĭ apărea ca o arenă în care se luptaŭ, cu puterea şi cu viclenia, nişte animale robuste carĭ cedaŭ în tot-d'auna pasiunilor lor şi nu simţiaŭ altă neplăcere decît pe acea d'a nu le putea satisface.

Cum, crescînd, se făcea foarte frumoasă, ea se văzu împresurată şi curtenită de toţĭ tinerii cavalerĭ din Roma. Rezistă tuturor şi într'una din zile anunţă adoratorilor eĭ dezolaţi că lua în căsătorie pe domnul Barbieri.

Luigi Barbieri era un nobil bogat dar avea şaĭ-zecĭ de anĭ, pe cînd Leonora n'avea decît şase-spre-zece. Adoratoriĭ Leonoreĭ îşĭ ziseră că desigur fata armurieruluĭ era maĭ mult ambiţioasă decît pasionată; dar mulţĭ nădăjduiaŭ încă să poată dobîndi de la Leonora nevastă ceea ce nu putuseră dobîndi dela o fată.

Se înşelară şi în speranţa asta.

Bătrînul Barbieri duse pe nevastă-sa într'o villă pe care o avea în mijlocul văiĭ-Sacco şi cincĭ anĭ Leonora nu văzu Roma.

Cînd se întoarse să se instaleze în palatul Barbierilor, ea aduse cu dînsa un băiat de zece anĭ, căruia-ĭ arăta o iubire de mamă. Iĭ zicea Tiberto.

Celor carĭ o întrebaŭ cine era acest copil, le spunea că în seara nunţiĭ sale chiar îl găsise în pragul locuinţeĭ sale şi că, socotindu-l trimis de provedinţă, hotărîse să'l crească dînsa.

Leonora adora pe Tiberto.

Galeno murise şi pentru Barbieri ea n'avusese nicĭ odată nicĭ cea maĭ mică iubire. Toată dragostea eĭ se concentra acum asupra copiluluĭ.

Il vedea crescînd, cum vezĭ desvoltîndu-se încetul cu încetul o floare frumoasă pe care aĭ îngrijit-o... Şi cu cît el creştea, cu atît iubirea eĭ se transforma.

Iubise maĭ întiiŭ pe Tiberto ca pe fiul eĭ; cînd el fu de 15 anĭ şi ea de 26,—îl iubi maĭ mult fraţeşte şi primi mărturisirile primelor luĭ aspiraţiunĭ şi ale primelor sale dorinţe vagĭ.

Petru Tiberto, ea a fost în tot-d'auna un idol; n'a putut nicĭ-odată să o consideră ca pe o mamă; ea era o imagine divină a frumuseţiĭ în care dînsul îşĭ întrupă de la început toate visurile luĭ...

In ziua în care el ştiu ce va să zică a iubi, iubi pe Leonora şi Leonora îl iubi. Il iubi cu toată ardoarea-ĭ reţinută pînă în acea zi.... Din ziua în care Tiberto o îmbrăţişă, se deslănţui toată pasiunea fierbinte ascunsă în inima caldă a aceste femeĭ. S'ar fi zis că din acel moment numaĭ se revelase firea eĭ adevărată.

Şi în acelaş timp cu teribilul amor pentru Tiberto, în inima sa creştea o ură grozavă împotriva bărbatuluĭ eĭ, a bătrînuluĭ care sta între ea şi amantul eĭ, nevoind-o să ascunză un amor pe care nu l'ar fi simţit pe deplin satisfăcut decît în ziua în care ar fi putut să-l mărturisească tuturor.

Intr'o dimineaţa, ea intră în odaia bărbatuluĭ eĭ şi-l ucise cu o lovitură de pumnal. Bănuită de la început, fu arestată, după ordinul chiar al nouluĭ popă, Clement VII, care declarase că va fi fără milă pentru adulterĭ.

Leonora nicĭ nu căută să se apere, şi toată lumea o credea pierdută cînd, în ziua judecăţiĭ, Tiberto se înfăţişă înaintea tribunaluluĭ şi jură, pe sfînta cuminecătură, că el asasinase pe Barbieri din gelozie.

In zadar Leonora tăgădui cu violenţă că Tiberto ar fi fost asasinul: Tiberto făcu un jurămînt şi maĭ grozav şi fu condamnat la moarte. Iar cînd Leonora se depărtă, o însoţiră murmure de mila şi admiraţie din partea mulţimeĭ care credea că cu preţul vieţiĭ sale ea voise să scape pe cel pe care-l iubia ca pe fiul eĭ.

Ca să scape pe Tiberto de la moarte, Leonora încercă totul; căcĭ numaĭ în această speranţă ea admisese minciuna care o redase pe dînsa libertăţiĭ. Ea crezuse că va putea să smulgă pe Tiberto din mîinile călăilor luĭ şi că va putea fugi cu dînsul...

Toate aŭ fost înzadar. Papa rămase neînduplecat şi temniceriĭ incoruptibilĭ. In ajunul zileĭ în care Tiberto trebuia să fie decapitat, Leonora, disperată, părăsi palatul Barbieri.

A doua zi, în mijlocul uneĭ mulţimĭ cuprinsă de delirul uneĭ curiozităţĭ feroce, Tiberto se urcă pe eşafod.

Privi în jurul luĭ, căutînd prin mulţime fiinţa pe care ar fi vrut s'o vază lîngă dînsul în acest moment suprem; nu văzu însă nimic şi o durere teribilă îĭ contractă faţa cînd călăul îl puse în genunchĭ.

Nu se mişcă însă, şi aşteptă.

Mulţimea azistă atuncĭ la un spectacol straniŭ: calăul începu să se clatine, ca şi coprins d'o ameţeală şi spada-ĭ căzu din mîinĭ. Atuncĭ cel care-ĭ servea de ajutor şi pe care nimenĭ nu-l văzuse încă, prinse repede sabia goală, şi cu o lovitură teribilă trunchiă capul luĭ Tiberto; apoĭ aruncînd departe arma prinse capul tînăruluĭ şi-l sărută cu pasiune pe cînd mulţimea scotea esclamaţiĭ de groază recunoscînd pe Leonora.

Dar ea, fără a asculta la aceste strigăte, se adresă către toţĭ, zicînd:

— Numaĭ de la mine a primit sărutărĭ în viaţa luĭ, numaĭ buzele mele l-aŭ învăţat ce e voluptatea, prin mine a trăit, prin mine trebuia să moară şi n'aş fi putut suferi ca el să primească ultima lovitură de la altul de cît de la mine; mie mi se cuvenia ultima luĭ sărutare, căcĭ buzele luĭ aŭ răspuns la sărutarea ce i-am dat...

Şi după ce zise acestea, maĭ strînse odată capul iubit şi pe urmă îşĭ împlîntă un stilet în inimă.

Răscoala din Macedonia

CONSTANTINOPOL, 10 Iulie—După un raport al guvernatoruluĭ general din Salonic, *o bandă compusă din 100 de oamenĭ a intrat Sâmbătă pe teritorul turcesc lîngă Djuman; această bandă ar fi adus şi întrebuinţat dinamita.*

Stirile după care s'ar fi dat ordine de mobilizare pentru corpurile al 2-a şi al 3-a sunt cu desăvîrşire neîntemeiate. Nu este vorba de cît de apelul de verificare a cadrelor redifilor, care trebue să se facă la fie-care treĭ anĭ.

SOFIA, 10 Iulie — Comisariatul turcesc din Sofia declară că nu are nicĭ o conformare a ştireĭ venită ierĭ din Constantinopol în privinţa intrăriĭ uneĭ bande de 100 de oamenĭ armaţĭ pe teritoriul otoman la Djuman; el nu crede această informaţie,—cel puţin sub această formă, exactă.—Avînd în vedere măsurile energice luate de autorităţile bulgare şi în care reprezentantul turcieĭ trebue să aibă încredere pare că e vorba de o bandă vechie, care şi-a făcut apariţia în acest district.

Prefectul de poliţie constată că pare aproape cu neputinţă ca oamenĭ armaţĭ să treacă actualmente graniţa, căcĭ toţĭ aceia carĭ sosesc la graniţă sunt întorşĭ sub escortă.

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Băutoarea de sînge

este titlul nouluĭ roman pe care Adevĕrul *va începe a-l publica zilele acestea.*

Neîntrecutul povestitor

PIERRE ZACCONE

a grămădit în acest ingenios roman o ţesătură de drame, carĭ introducînd pe cititor în lumea mareĭ finanţe, a aristocraţieĭ trufaşe şi putrede şi maĭ ales în acea a femeilor uşoare, *va acapara de la primele rînduri interesul cititoruluĭ şi-l va ţine într'o continuă încordare pînă la desnodămîntul acestuĭ neîntrecut* roman de senzaţie.

Băutoarea de sînge

este femeia misterioasă şi extraordinară care ţine în mîinile eĭ firele uneĭ intrigĭ vaste, o retea în care mulţi să prind şi îşĭ lasă onoarea şi viaţa.

Va fi destul să se citească primul capitol al acesteĭ drame, — în care de alt-fel nu lipsesc nicĭ momentele vesele, — *pentru ca*

Băutoarea de sînge

să pasioneze pe orĭ-ce cititor, atît prin noutatea şi varietatea intrigeĭ, *cît şi prin marele interes al* moravurilor ciudate *pe carĭ le zugrăveşte.*

Din sorginte sigură aflăm că guvernul turcesc a găsit la maĭ mulţĭ revoluţionarĭ din Macedonia făcuţĭ prizonierĭ în luptele din urmă, nişte acte foarte compromiţătoare, carĭ ar dovedi pînă la evidenţă complicitatea Rusieĭ în răscoalele din Macedonia.

Printre prisonierĭ se află şi maĭ mulţi ofiţerĭ ruşĭ, carĭ travestiţĭ în costumul bulgarilor macedonenĭ, aŭ organizat bandele şi dirigiaŭ răscoala.

Actele confiscate de guvernul turcesc sînt destinate a complecta un dosar întreg privitor la agitaţiunile ruseştĭ din peninsula balcanică.

Pe baza acestuĭ dosar, guvernul turcesc este decis a face toate demersurile necesare zilele acestea, pentru convocarea unuĭ congres european, înaintea căruia să se pună încă o-dată chestiunea balcanică.

D. N. Filipescu a renunţat cu desăvîrşire la ideia de a numi pe D. Vlahuţi, fost prefect de Vlaşca, în postul de director al serviciuluĭ acsizelor Capitaleĭ.

D. Lascar Catargiu va pleca la sfîrşitul săptămîneĭ la Golăşeĭ, unde va sta vre-o 15 zile.

Greva lucrătorilor legătorĭ de cărţĭ din Iaşĭ s'a terminat.

Patroniĭ aŭ admis cererea lucrătorilor de a li se scădea orele de lucru la zece ore pe zi.

In privinţa măririeĭ lefurilor, această chestiune rămîne să se aranjeze la toamnă.

Panamaua din Galaţĭ.

Ni se asigură că un supliment de instrucţie se va deschide în afacerea panamaleĭ din Galaţi, de oare-ce se aşteaptă ca în ziua judecăriĭ procesuluĭ, Şapira şi Brenning să facă maĭ multe destăinuirĭ, carĭ vor compromite mult vr'o 16 persoane şi în special pe douĭ deputaţĭ junimiştĭ.

Parchetul din Galaţi este aproape străin de aceste matrapazlîcurĭ, de oare-ce toate actele şi corespondenţele maĭ grave ale luĭ Brenning şi Şapira sînt în posesiunea D-luĭ ministru Marghiloman, care văzînd că pînă şi un amic intim al săŭ este amestecat în aceste potlogăriĭ, a luat măsurĭ ca instrucţia să nu se întindă prea mult.

***

Şi iată cum. *In anul 1890, cînd D. Marghiloman a fost ministru al lucrărilor publice în cabinetul D-luĭ general Manu, casa Georgi a însărcinat prin Brenning pe un deputat junimist să inziste pe lîngă D. Marghiloman, ca consiliul technic superior al ministeruluĭ să aprobe planurile technice privitoare la iluminarea Galaţilor.*

Instrucţia nu s'a întins nicĭ asupra acestuĭ fapt, de oare-ce cum am zis, actele sînt reţinute de D. Marghiloman.

Ministerul domeniilor a hotărît să trimiţă în fie-care reşedinţă de judeţ cîte două războaie englezeştĭ, carĭ să se pună la dispoziţia tutulor locuitorilor din judeţ ca să înveţe ţesătoria cu ele.

Ministerul e hotărît a înlezni ţăranilor cumpărarea de ast-fel de războaie în rate trimestriale şi sub garanţia sa.

In corespondenţa noastră de astă-zĭ din Sofia (pag. I-a) cititoriĭ vor găsi amănuntele cele maĭ autentice şi interesante asupra mersuluĭ instrucţiuniĭ în afacerea asasinăriĭ luĭ Stambulof.

Toată lumea este surprinsă, că d. Al. Catargiu, ministrul plenipotenţiar al ţăriĭ în Petesburg, se află în congediu în ţară acum cînd ar fi maĭ multă nevoie că d-sa să stea la postul săŭ.

D. Stanceff, agentul Bulgarieĭ, a plecat la Sinaia pentru a solicita o audienţă la rege în cestiunea turburărilor din Sofia.

Contele d'Aubingny, care plecase acum zece zile în congediŭ, se va întoarce săptămîna asta în ţară, în urma evenimentelor din Bulgaria.

ULTIME TELEGRAME

LONDRA, 10 Iulie. — (4 ore după amiazĭ(*Alegerile: 350 unioniştĭ, 111 liberalĭ, 7 parnelişti şi doĭ lucrătorĭ.*

Unioniştĭ cîştigă 85 locurĭ, liberaliĭ 18.

LONDRA, 10 Iulie. — D-nu Corzon, sub-secretar al afacerilor străine a primit vr'o cincĭ zecĭ de delegaţĭ aĭ principalilor armatori din Liverpol; a declarat că a văzut în călătoriile sale cât de mult concurenţa germană este simţitoare şi prejudiciabilă întregiĭ lumĭ Deşi consideră bunele raporturĭ dintre Englitera şi Germania ca o garanţie a păciĭ Europene, el este pentru măsurile legale de protecţiune a navigaţieĭ engleze.

BELGRAD, 10 Iulie. — Scupcina s'a deschis după ce a adoptat proiectele în contra haiducilor; după amiazĭ a luat în corpore concediu de la Regele Alexandru.

PORT-SAID, 10 Iulie. — Generalul Baratiori a sosit aseară; a fost aclamat de colonia italiană; eĭ pleacă azĭ la Roma.

BERLIN, 10 Iulie. —Profesorul Rudolf Gneist a murit.

GENUA, 10 Iulie. — 16 din 18 oamenĭ aĭ echipagiuluĭ corăbieĭ *Măria P.* şi 28 pasagerĭ din 173 aŭ fost scăpaţĭ. Numărul înecaţilor socotit la 147 nu s'a probat încă în mod definitiv Ancheta continuă.

Ultima oră

Primim din Sofia în ultimul moment, o corespondenţă foarte interesantă, în care mizerabilul atac al bandelor în contra cortegiuluĭ luĭ Stambulof şi în contra agenţilor diplomaticĭ, e descris pe larg.

Guvernul bulgar a împiedecat telegramele corespondentuluĭ nostru, pentru că ele relataŭ lucrurile cum s'aŭ întîmplat.

Bandele aŭ atacat cortegiul în treĭ rîndurĭ, aŭ insultat coşciugul, aŭ omorît o femee, aŭ săvîrşit cele maĭ marĭ vandalizme. Corespondentul nostru, cunoscut ca atare, atacat şi el, de-abia a putut scăpa cu viaţă.

Pentru a ne putea telegrafia corespondentul nostru a fost nevoit să meargă la Niş, în Serbia.

Protestăm şi noĭ cu energie în contra aceste purtărĭ incalificabile a guvernuluĭ bulgar, care a lăsat să se transforme capitala ţăriĭ într'o adevărată pădure plină cu bandiţĭ.

Mîine la ediţia 1 vom da această corespondenţă precum şi depeşile noastre speciale expediate din Niş, dacă cum-va ele nu vor fi împiedecate şi pe această cale.

Tîrgul cerealelor

Viena 10 Iulie 1895

Semnalăm cursurile de azĭ:

Griŭ de primăvară	1896	fl.	7.28
Griul de Toamnă	1895	fl.	6.88
Secara de primă-v.	1896	„	6 34
„ de toamnă	1895	„	5.94
Ovăzul de „	1895	„	
Por. de Maiŭ-Iunie	1896	„	5.12
Porumb Iulie-August	1895	„	
Colza Aug.-Sept.		„	10.

Brăila 9—10 Iulie 1895.

Grîŭ cant. 32430 greut. 57—59 1/2 preţul 7—9 35. — Rapiţă cant. 600 greut. 43 3/4 preţul 9.75.

Semaphore de Brăila

SPECTACOLE

Kioşcul Lukianof (grădina Cismegiŭ) — In toate serile concert vocal dat de o trupă numeroasă de coriştĭ.

***

Grădina Hugo.—In fie-care seară spectacol variat. Debutul quartetuluĭ rusesc.

Sala Alcazar.— Reprezentaţiunĭ variate ale trupeĭ internaţionale.

Grădina Paţac. — In toate serile reprezentaţiĭ variate cu program nou.

Grădina Lieblich (Jigniţa). — Trupa de operete de sub conducerea D-luĭ C. Juvelier dă representaţiĭ variate.

Ziarul *Războiul* care pînă maĭ deunăzĭ ataca cu violenţă Societatea „Unirea" se vede în fine silit să mărturisească că a fost indus în eroare şi pentru a repara răul a început o adevărată campanie în favorul societăţeĭ noastre romîneştĭ, care din zi în zi devine maĭ populară. Cea ce a făcut ca ziarul *Războiul* să'şi schimbe părerea este rezultatul strălucit ce l'a dat lichidarea primeĭ grupe a Societăţeĭ „Unirea", grupa 1895 *în fruntea căruia se găseşte D-nul Dimitrie Butculescu, deputat, preşedintele Societăţeĭ Cooperatorilor*, care printr'o scrisoare publicată în maĭ multe ziare aduce mulţumirile sale Societăţeĭ „Unirea", care a ştiut să fructifice depositele societarilor săĭ ast-fel în cît să le poată restitui capitalurile depuse de eĭ cu un spor de 95 pînă la 134 la sută. *Războiul* punînd în lumină acest frumos rezultat face un paralel cu cele ce se petrec la Societatea *Dacia-Romînia*; *Războiul* arată exemple nenumărate, citind numele persoanelor exploatate şi înşelate în mod nedemn de Societatea „Dacia-Romînia", arătînd cum această societate plăteşte din baniĭ vieţeĭ, toate neajunsurile celor l'alte branşe, lefurile grase a administraţiuneĭ preçum şi enormele dividente ale acţionarilor.

Rĕzboiul conchide îndemnînd publicul să'şĭ depue baniĭ la „Unirea", care astă-zĭ reorganizată şi condusă de persoane demne de toată încrederea corespunde cu menirea eĭ fructificînd cu inimă curată obolul părinţilor de familie, prevăzătorĭ care strîng pentru vremurile de nevoe.

După cît suntem informaţĭ la *Societatea „Unirea" lichidarea grupeĭ 1895 s'a făcut în modul cel maĭ imparţial* şi nu numaĭ D. Dimitrie Butculescu s'a bucurat de o lichidare avantagioasă *dar toţĭ de o potrivă*, citam după *Războiul* între alţĭ participanţĭ pe D-nul Gavril Athanasiu din Bêrlad care a depus 950 leĭ şi a primit leĭ 1628; D-nul Dimitrie Teodorus din Galaţĭ a depus 925 şi a primit 1600 leĭ; Preotul Radu Rosvonescu din Bucureştĭ depunînd 5250 s'a lichidat cu 9321 leĭ; Domnul Manu Vasiliu din Vlaşca a depus 950 şi s'a lichidat cu 1499 leĭ; Preotul George Ioanescu din Vlaşca a depus 950 leĭ şi a lichidat cu 1638 leĭ; D. Dobre Gh: Nutcanu din Vlaşca a depus 750 şi va primi 1380 leĭ şi asemenea pentru toţĭ participanţiĭ din toate judeţele.

Felicităm Societatea „Unirea", dar tot odată trebue să recunoaştem că *Rĕzboiul* aducînd astă-zĭ homagiele sale Societăţeĭ „Unirea", dă o dovadă de imparţialitate şi face o faptă bună.

Starea civilă

Declaraţiunĭ de căsătorie

D. Nicolae Elena Gh Ciurea cu d-ra Maria Constantinescu; D. Demetru Manoliu cu d-ra Smaranda Steriu; D. Ion Zaharescu cu d-ra Jenica Ion Constantinescu; d Rahmil A. Sraibar cu d-ra Maria Iţic, d. Alexandru Staicovicĭ cu d-ra Niţa Dumitru Nicolae, d. Ion II. Petrof Zvanof cu d-ra Elenca I. Puricescu, d. Grigore Luca cu d-na A. L Ionescu.

Const. Mille Proprietar
Bucuresci, Tipografia Modernă Gr. Luis, Strada Academiei No. 24